

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/18/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201674
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1010201674.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne : T. B., nar. X.X.XXXX, bytom U., XXX XX L., štátna občianka Slovenskej republiky, zast. : JUDr. Jánom Pokorným, advokátom z advokátskej kancelárie so sídlom Anenská č. 1, 811 05 Bratislava, proti žalovanému : Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát so sídlom Špitálska ulica č. 14, 812 28 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v priestupkovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2012, č. k. 1S 231/2010-30, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2012, č. k. 1S 231/2010-30, p o t v r d z u j e .

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Rozhodnutím o odvolaní č. KRP-P-129/DI-BCP-2010-S zo 16.8.2010 žalovaný, ako odvolací orgán v priestupkovom konaní príslušný podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „Správny poriadok“) potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Malacky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách o priestupku, č.p. ORP-P-246/H-DI-MA-2010 zo 7.7.2010 a odvolanie žalobkyne zamietol.

2. V uvedenom rozhodnutí prvostupňový správny orgán konštatoval, že žalobkyňa dňa 14.4.2010 o 23,15 hod. viedla motorové vozidlo zn. U. v L. po ulici S., kde bola zastavovaná policajnou hliadkou OO PZ Malacky. Pokyn policajta na zastavenie vozidla neuposlúchla, pokračovala v jazde v smere na Malé námestie, kde s vozidlom na opakovaný pokyn zastavila. Pri kontrole bola vyzvaná k podrobeniu sa dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov. Dychovú skúšku podľa správneho orgánu marila, bola preto opätovne vyzvaná na opakovanie tejto skúšky, po čom výzvu policajta neuposlúchla a dychovú skúšku odmietla vykonať. Po predvedení na OO PZ Malacky bola žalobkyňa opakovane vyzvaná k podrobeniu sa dychovej skúške. Opakovane výzvu policajta neuposlúchla a dychovú skúšku

odmietla vykonať. Odber krvi na lekárske vyšetrenie nežiadala a ďalšia jazda jej bola zakázaná. Zároveň nemala pri sebe platný doklad predpísaný zákonom - vodičský preukaz.

3. Hore opísaným konaním podľa prvoradného orgánu žalobkyňa porušila § 3 ods. 2 písm. c/, § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 8/2009 Z. z.“) a bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 372/1990 Zb.“). Podľa § 3 ods. 2 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z. z. v znení platnom v čase spáchania priestupku (tzn. 14.4.2010) účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z. z. v hore uvedenom znení vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a/ a písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. v hore uvedenom znení priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

- a) ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,
- k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až j/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky; priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu.

4. Žalobkyni bola podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb. uložená sankcia, a to

- a) pokuta vo výške 300 € a
- b) zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov.

5. Ďalej žalovaný vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že žalobkyňa bola opätovne vyzvaná po tom, čo bola predvedená na podanie vysvetlenia na OO PZ Malacky, aby sa podrobila dychovej skúške, resp. odberu biologického materiálu za účelom zistenia alkoholu v organizme, a toto odmietla; čo bolo zaznamenané digitálnou kamerou.

6. Takisto žalovaný poukázal na to, že ak žalobkyňa vedela, že jej zdravotný stav neumožňuje podrobiť sa dychovej skúške požadovaným spôsobom, potom bolo jej povinnosťou o tejto skutočnosti informovať hliadku polície a mala povinnosť, vyplývajúcu jej zo zákona, požiadať o lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi, resp. iného biologického materiálu na zistenie objemového percenta alkoholu v krvi.

7. Ďalej sa žalobkyňa podľa žalovaného po vykonanom poučení odmietla vyjadriť k hore opísanému konaniu a podpísať zápisnicu o podaní vysvetlenia. Takisto žalobkyňa prvoradnému správne mu orgánu ani druhostupňovému správne mu orgánu nepredložila žiadny relevantný dôkaz, ktorý by potvrdil jej tvrdenia o zdravotnom stave a jej nespôsobilosti vykonať dychovú skúšku požadovaným spôsobom.

8. Žalovaný samotnú sankciu, ako aj ich výšku uloženú prvoradným správne mu orgánom vyhodnotil ako primeranú a zákonnú.

II.

Konanie na prvoradnom súde

9. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu z 13.9.2010 na Krajský súd v Bratislave.

10. Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

11. Súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že zo zadovážených listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou predloženého administratívneho spisového materiálu je zrejmé, že žalobkyňa sa dopustila uvedeného priestupku. Táto skutočnosť je krajskému súdu zrejmá najmä zo správy o výsledku objasňovania priestupku č.p.: ORP-P-227/H-MA-2010 zo dňa 14.4.2010, úradného záznamu príslušníkov Policajného zboru, ktorí vykonávali služobný zákrok a vyhotoveného obrazového a zvukového záznamu, ktorý je súčasťou predloženého administratívneho spisu.

12. S odkazom na ustanovenie § 250b ods. 1 O.s.p. krajský súd ďalej konštatoval, že nakoľko podanie žalobkyne doručené súdu 6.10.2010, ktorým dopĺňa dôvody žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, tak k týmto dôvodom neprihliadol s poukazom na zmeškanie zákonnej lehoty 2 mesiacov. Na základe uvedeného záveru žalobu ako nedôvodnú zamietol.

III.

Odvolanie žalobkyne/ stanoviská

A)

13. Vo včas podanom odvolaní z 4.6.2012 (č.l. 39) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, ako odvolacie dôvody ustanovenia § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.

14. Predovšetkým žalobkyňa v odvolaní upozornila na to, že rozsudok krajského súdu vychádza z nedostatočného a neúplného zistenia skutkového stavu veci, pretože u krajského súdu je nepreskúmateľný rozsah oboznámenia sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu. V zápisnici z pojednávania sa síce konštatuje, že poverená predsedníčka senátu oboznámila s obsahom súdneho a administratívneho spisu. Na druhej strane však pre žalobkyňu nie zistiteľné, ktoré to písomnosti súdneho spisu a dôkazy administratívneho spisu mali byť na pojednávaní oboznámené.

15. Takisto žalobkyňa namietala, že krajský súd ďalej nevykonával navrhnuté dôkazy. Ide o dôkaz prehraním obrazového a zvukového záznamu na CD nosiči, ktorý v konaní navrhol vykonať žalovaný a bol súčasťou administratívneho spisu. K tomuto dôkazu, pretože nebol prehraný, sa nebolo možné na pojednávaní vyjadriť, v dôsledku čoho bol žalobkyňi odňatá možnosť vyjadriť sa k tomuto dôkazu. Navyše žalobkyňa dôkaz zachytený na CD, vzhľadom na to, že s ním vôbec nebola oboznámená ani v konaní o priestupku, nepozná, čím bolo podľa žalobkyne v konaní porušené ustanovenie § 122 ods. 1 O.s.p. Súčasne poukázala na svoje doplnenie dôvodov zo dňa 6.10.2010, s ktorým sa krajský súd vôbec nevyšporiadal.

16. Okrem toho podľa žalobkyne krajský súd neprihliadol ani na jej námietky uvedené v podaní doručenom krajskému súdu dňa 6.10.2010, keď podľa názoru prvostupňového súdu tieto námietky mali byť podané po lehote stanovenej ustanovením § 250b ods. 1 O.s.p. Podľa žalobkyne zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplyva, že by žalobkyňa nemohla dôvody uvedené v žalobe doplniť, aj keď tak urobí po uplynutí lehoty na podanie žaloby. Žalobkyňa navyše iba uviedla, že v podaní zo 6.10.2010 len rozviedla dôvody podanej žaloby, preto postupom prvostupňového súdu, keď neprihliadol na toto jej podanie žalobkyne zo 6.10.2010 mali byť porušené jej práva na spravodlivý proces garantované čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

17. Záverom žalobkyňa požadovala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

18. Súčasne žalobkyňa prostredníctvom svojho odvolania požiadala o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov za odvolanie z dôvodu, že jej jediným príjmom je starobný dôchodok, ktorý v čase začatia konania bol vo výške 247,70 €. Na podporu svojho tvrdenia k odvolaniu priložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie z 10. decembra 2009.

B)

19. Vo svojom vyjadrení zo dňa 19.6.2012 (č.l. 44) žalovaný uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu.

20. Ďalej žalovaný zdôraznil to, že žalobkyňa prítomná na ústnom pojednávaní o priestupku dňa 7.7.2010 uviedla (citované žalovaným): „Pri tomto ma policajti nahrávali na kameru.“, čím bolo zdokumentované jej odmietnutie podrobiť sa zisťovaniu prítomnosti alkoholu v krvi.

21. Navyše, podľa žalovaného bola žalobkyňa taktiež poučená a oboznámená s obsahom spisového materiálu týkajúceho sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bola obvinená. Súčasťou predloženého spisového materiálu bol a je aj namietaný dôkaz - obrazový a zvukový záznam na CD.

22. Záverom žalovaný požadoval potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu so zamietnutím odvolania žalobkyne.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, nariadil vo veci pojednávanie (v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na skutočnosť, že preverovanie zákonnosti uloženia sankcie vyžaduje konať v rámci úplnej jurisdikcie, takýto postup senát odvolacieho súdu považoval za potrebný) a po jeho verejnom vykonaní, na základe vykonaných dôkazov v odvolacom konaní a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je v merite prejednávanej veci dôvodné, pretože napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny, a preto ho po náprave procesných nedostatkov vyvolaných krajským súdom potvrdil.

24. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd sčasti stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je procesno-právna otázka, či oboznámenie sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu vykonané krajským súdom na pojednávaní neurčitým spôsobom je naplnením úlohy správneho súdu pri prieskume zákonnosti uloženej sankcie v zmysle § 244 O.s.p. v spojení s § 250i ods. 2 veta druhá O.s.p. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

1. K nejasnostiam v zápisnici:

25. Predovšetkým v súvislosti s hore načrtnutou otázkou Najvyšší súd poukazuje na tú skutočnosť, že priestupkové konania sa vo svojej podstate priradujú medzi tie správne konania, pri ktorých priestupkový orgán podľa osobitného zákona rozhoduje nielen o vine, ale aj o uložení sankcie. Preto na

súdny prieskum takýchto rozhodnutí je nutné konajúcim súdom aplikovať tie postupy súdnej ochrany (čl. 46 ods. 1 Ústavy), ktoré vychádzajú z mechanizmu úplnej súdnej jurisdikcie (viď § 250i ods. 2 a 3 v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p.). Nakoľko z obsahu odvolania žalobkyne vyplýva argumentácia, ktorá vytýka odmietnutie takejto aplikácie jurisdikcie správnym súdom, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej správnosť postupu a poskytnutia mechanizmu súdnej ochrany preskúmať.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. platí, že, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

26. Na prvom mieste preto musí Najvyšší súd Slovenskej republiky vyriešiť hore načrtnutú základnú otázku v súvislosti s odvolacou námietkou žalobkyne, že u krajského súdu (tzn. nielen vzhľadom k obsahu administratívneho spisu, ale aj k odôvodneniu napadnutého rozsudku) je pre žalobkyňu nepreskúmateľný rozsah oboznámenia sa konajúceho súdu s obsahom súdneho a administratívneho spisu, tzn. či mala byť žalobkyňa oboznámená na súdnom pojednávaní s obsahom úradného obrazového a zvukového záznamu vyhotoveného príslušníkmi Policajného zboru, ktorí vykonávali služobný zákrok.

27. Je nepochybné, a z nižšie citovaných ustanovení vyplýva, že zápisnica o súdnom pojednávaní tvorí mimoriadne významný a ničím nenahraditeľný informačný podklad o okolnostiach (najmä miesto, čas a prítomnosť), o samotnom priebehu a výsledku pojednávania súdu.

Podľa § 40 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. o úkonoch, pri ktorých súd koná s účastníkmi alebo vykonáva dokazovanie, spisuje sa zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávacia vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh dokazovania a uvedie sa obsah prednesov a výroky rozhodnutia; ak nahrádza zápisnica podanie, musí mať aj jeho náležitosti.

Podľa § 52 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy zápisnica o súdnom pojednávaní okrem náležitostí ustanovených predpismi o konaní pred súdmi obsahuje všetky podstatné okolnosti a poučenia poskytnuté súdom. V zápisnici o súdnom pojednávaní sa uvedie presný čas začiatku a skončenia súdneho pojednávania; v zápisnici sa vyznačí aj doba, počas ktorej bolo súdne pojednávanie prerušené.

Podľa § 52 ods. 5, veta prvá vyhlášky č. 543/2005 Z. z. spravidla sa zapíše alebo nadiktuje len podstatný obsah výpovedí a prednesov, ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak.

Podľa § 52 ods. 7 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. zápisnicu o súdnom pojednávaní podpisuje predseda senátu a asistent, ktorý ju spísal alebo vyhotovil jej prepis, ako aj iné osoby, ak tak ustanovujú predpisy o konaní pred súdmi.

28. Rozsah a obsah zaznamenávaných informácií účastníkov v aktívnej rovine, tzn. prítomný na pojednávaní (§ 40 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 52 vyhlášky č. 543/2005 Z. z.), kontroluje osobne, k tomuto mu napomáha aj umožnenie prítomnosti verejnosti pri využití ústavnej zásady verejnosti pojednávania, poprípade v pasívnej rovine účastník aplikuje svoje právo nahliadnuť do súdneho spisu (§ 44 ods. 1 O.s.p.) alebo obdržať odpis zápisnice (§ 55 vyhlášky č. 543/2005 Z. z.).

Podľa § 40 ods. 3, veta druhá O.s.p. predseda senátu rozhoduje aj o návrhoch na doplnenie zápisnice a o námietkach proti jej zneniu.

Podľa § 52 ods. 2 veta prvá vyhlášky č. 543/2005 Z. z. predseda senátu diktuje zápisnicu o súdnom pojednávaní nahlas tak, aby prítomní diktované znenie počuli, ak predpisy o konaní pred súdmi nepripúšťajú iný postup.

Podľa § 44 ods. 1 O.s.p. účastníci a ich zástupcovia majú právo nazerať do súdneho spisu, s výnimkou zápisnice o hlasovaní, a robiť si z neho výpisy a odpisy.

Podľa § 55 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. platí, že ak účastník konania alebo strana v konaní požiada

pred začatím alebo v priebehu súdneho pojednávania o kópiu zápisnice o súdnom pojednávaní, súd mu ju vydá bezodkladne po jej spracovaní technickými prostriedkami bezodplatne; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté.

29. Najvyšší súd už viackrát zdôraznil, že pri súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov výslovne zákonodarcom uvedených v ustanovení § 250i ods. 2 O.s.p., prostredníctvom, ktorých sa popri dôrazu na preverenie skutkového stavu tiež kladie dôraz na autonómne (resp. samostatné) jeho zisťovanie, je zachytenie procesu dokazovania predsedom senátu (u krajského súdu sa navyše predpokladá aj určitý profesionálny a erudovanejší prístup) do zápisnice veľmi významné. Z obsahu zápisnice krajského súdu o pojednávaní (č.l. 26) z 29.3.2010 však odvolaciemu súdu vyplýva, že predsedníčka senátu sa týmto neriadila.

30. V uvedenej zápisnici o pojednávaní sa síce konštatuje, že „Po otvorení pojednávania poverená predsedníčka senátu oboznámila obsah súdneho a administratívneho spisu“, avšak na druhej strane žalobkyňa v odvolaní dôvodne namietala, že pre ňu nie je zistiteľné, ktoré to písomnosti súdneho spisu a dôkazy administratívneho spisu mali byť na pojednávaní oboznámené.

Vzhľadom na hore uvedené takýto prístup krajského súdu musí Najvyšší súd označiť, ako procesný nedostatok, lebo iba samotné paušálne konštatovanie, že „oboznamuje sa spis“, ktoré je zachytené, ako druhá veta v zápisnici krajského súdu o pojednávaní z 29.3.2012, je pre vedenie súdneho pojednávania predsedom senátu a vo vzťahu k prítomným účastníkom celkom nepostačujúce a procesne neefektívne. Informácie, ktoré mohol prítomný účastník súdneho prieskumu od konajúceho krajského súdu legitímne očakávať, tak napriek svojim procesným právam, neobdržal.

2. K žiadosti o vykonanie dôkazu:

31. Navyše z odôvodnenia rozsudku krajského súdu (viď str. 6 ods. 3 odôvodnenia) je nepochybné, že krajský súd vyvodil presvedčivé závery z obsahu úradne vyhotoveného zvukovo-obrazového záznamu, tzn. poukazuje v odôvodnení rozsudku na neho bez toho, aby žalobkyňa bola s jeho obsahom na pojednávaní konfrontovaná. Týmto konaním jej najmä odmietol možnosť sa dostatočne brániť (čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd), a dôsledkom tohto nezákonného postupu jej krajský súd odňal možnosť prístupu k spravodlivosti.

32. Uvedené závery Najvyššieho súdu zdôrazňujú aj námietky vznesené žalobkyňou, ktorá namietala, že krajský súd ďalej nevykonával navrhnuté dôkazy. Ide o dôkaz prehraním obrazového a zvukového záznamu na CD nosiči (spisový materiál č.p.: ORP-P-246/H-DI-MA-2010), ktorý v konaní žalovaný v závere strany 3 svojho vyjadrenia z 11.10.2010 k žalobe na podporu svojich tvrdení navrhol ako dôkaz ním označený. K tomuto dôkazu, pretože na pojednávaní nebol krajským súdom vykonaný (prehraný prostredníctvom technického zariadenia), sa nebolo možné na pojednávaní vyjadriť, v dôsledku čoho bol žalobkyňi odňatá možnosť vyjadriť sa k tomuto dôkazu. Navyše žalobkyňa dôkaz zachytený na CD, vzhľadom na to, že s ním vôbec nebola oboznámená.

3. K včasnosti žalobných dôvodov na vykonanie dôkazu:

33. Ďalej krajský súd (str. 7 ods. 1 odôvodnenia) sa odmietol zaoberať s podaním žalobkyne, nakoľko „podanie žalobkyne doručené súdu 6.10.2010, ktorou dopĺňa dôvody žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, súd uvádza, že k týmto dôvodom neprihliadol s poukazom na zmeškanie zákonnej lehoty 2 mesiacov.“ Žalobkyňa prostredníctvom odvolania označila takýto postup krajského súdu ako nesprávny, nakoľko zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by žalobkyňa nemohla dôvody uvedené v žalobe doplniť.

34. Už vo svojej predchádzajúcej judikatúre Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane zdôrazňoval (najmä rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/37/2008), že súdne konanie o žalobách v správnom súdnictve, ako špecializovaný súdny prieskum v zmysle čl. 46 ods. 2. Ústavy Slovenskej republiky zákonnosti predchádzajúcich súdnych a správnych konaní vrátane ich rozhodnutí, je založené na striktnom dodržiavaní koncentračnej zásady, tzn. povinnosti žalobcu v stanovenej 2-mesačnej alebo inej

lehote vymedziť svoju predstavu o náprave veci presne formulovanými žalobnými dôvodmi, pričom nedodržanie uvedenej lehoty trestá zákon neprihliadnutím na dodatočne predložené žalobné dôvody (§ 250h ods. 1 v spoj. s § 250j ods. 1 úvod vety a § 250ja ods. 4 veta prvá O.s.p.).

Koncentračná zásada sa však prelamuje v prospech žalobcu (§ 250j ods. 3 O.s.p.), ak počas prvostupňového súdneho prieskumu je zistená závažná chyba v aplikácii práva (aplikácia neúčinného právneho predpisu, rozhodnutie je nepreskúmateľné alebo konal neoprávnený orgán verejnej správy).

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

35. Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky v súvislosti s uvedenou koncentračnou zásadou podčiarkol, že zákon prostredníctvom koncentračnej zásady vylučuje rozšírenie žalobných dôvodov po uplynutí zákonnej lehoty, ale na druhej strane nevylučuje špecifikáciu žalobných dôvodov, napríklad spresnením označenia súdu alebo čísla rozsudku, ktorým chcel žalobca argumentovať, a iné (viď odôvodnenie v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžso/13/2010).

36. V podaní doručeným na krajský súd dňa 6.10.2010 (č.l. 14), s ktorým sa krajský súd odmietol zaoberať vzhľadom na uplynutie zákonnej 2 mesačnej lehoty, žalobkyňa vyslovila nasledujúce námietky, ktoré sú svojim obsahom totožné s námietkami, ktoré uviedla pri svojom výsluchu na pojednávaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 11.12.2012, a tiež čiastočne totožných s námietkami uvedenými v žalobe :

a) skupina námietok uvedených v žalobe:

- a.1. silno pršalo a znížená viditeľnosť jej bránila, aby mohla vidieť, že policajt zastavuje jej vozidlo,
- a.2. policajt jej položil otázku: Ako sa dohodneme ?,
- a.3. podrobila sa trom dychovým skúškam s negatívnym výsledkom a užíva silné antibiotiká, ktoré je zakázané kombinovať s alkoholom,
- a.4. nebola vyzvaná policajtom na lekárske vyšetrenie,
- a.5. nebola poučená o svojich právach,
- a.6. bolo jej znemožnené používať telefón,
- a.7. nakoľko nemala okuliare, požiadala policajtov o prečítanie tejto zápisnice, čo jej bolo odmietnuté.

b) skupina nových námietok:

- b.1. zo záznamu vyplýva, že policajt žalobkyňu nepoučil o jej procesných právach (najmä k následkom nepodrobenia sa vyšetreniu krvi),
- b.2. v zázname absentujú námietky žalobkyne, že sa podrobila až trom dychovým skúškam s negatívnym výsledkom, že užíva silné lieky, ktoré je zakázané kombinovať s alkoholom, a že žiada prítomnosť právnik, a
- b.3. zápisnica bola spísaná v neprítomnosti žalobkyne (v tom čase čakajúcej na chodbe), nakoľko nemala okuliare, požiadala policajtov o prečítanie tejto zápisnice, čo jej bolo odmietnuté,
- b.4. v priestupkovom konaní nebolo pripustené vykonanie dokazovania svedkami (pani J. N., pani B. F. a pán T.. F. B.) na okolnosti, že mohla byť pod vplyvom alkoholu.

37. Pri porovnaní dvoch hore uvedených skupín námietok je evidentné, že iba pri niektorých námietkach mohol krajský súd podanie odmietnuť. Najmä v prípade, ak žalobkyňa v tomto svojom podaní po uplynutí zákonnej lehoty namietala, že správny orgán v konaní nezistil dostatočne skutkový stav, nakoľko nepripustil výsluch konkrétne označených osôb ako svedkov, že jej policajné orgány neumožnili prítomnosť právneho zástupcu, že ju nepoučili o právnych následkoch nevykonania, ako aj to, že zápisnica bola spisovaná v jej neprítomnosti, je jednoznačné, že týmito námietkami k nedostatočne zistenému skutkovému stavu „nespresňuje“ skôr formulované žalobné body, ale naopak ich rozširuje v rozpore s koncentračnou zásadou.

Iba v tejto časti námietok obsiahnutých v podaní zo dňa 6.10.2010 konal krajský súd zákonne a správne sa odmietol s nimi zaoberať. Preto ani Najvyšší súd Slovenskej republiky sa k nim nemôže v rámci

odvolacieho konania vyjadrovať.

38. Na základe uvedeného, s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti súdneho konania a možný rozsah dokazovania (§ 6 v spojení s § 246c ods. 1 a § 213 O.s.p.) pristúpil Najvyšší súd Slovenskej republiky výnimočne k vykonaniu konkrétneho dôkazu na nariadenom pojednávaní, a tým odstránil hore uvedené (viď body č. 26 až 37) procesné nedostatky vyvolané krajským súdom.

3. K skutku samotnému:

39. Najvyšší súd má z vykonaného dokazovania (najmä prečítaním Správy zo 14.4.2010 o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky č.p. ORP-P-227/H-MA-2010 /č. 3/ a Zápisnice zo 14.4.2010 o podaní vysvetlenia č.p. ORP-P-227/H-MA-2010 /č. 4/, prehratím zvukovo-obrazového záznamu a výsluchu žalobkyne) preukázané, že skutok, tak ako je zachytený v uvedených dôkazných prostriedkoch sa stal a spáchala ho žalobkyňa.

40. K námietkam žalobkyne, že silno pršalo a znížená viditeľnosť jej bránila, aby mohla vidieť, či policajt zastavuje jej vozidlo, ďalej, že policajti sa k nej správali neadekvátne, že užíva silné antibiotiká, ktoré je zakázané kombinovať s alkoholom alebo jej bolo znemožnené používať telefón, Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžd/16/2012 zo 16.10.2012). Za situácie, keď bola žalobkyňa tesne po spáchaní skutku, ku ktorému sa odmietla vyjadriť, a súčasne bola viackrát bezúspešne podrobená dychovej skúške bez využitia možnosti podrobiť sa lekárskemu zisťovaniu na prítomnosť alkoholu v krvi, ďalšia jazda s motorovým vozidlom zakázaná s hrozbou uloženia zákazu vedenia motorového vozidla na dlhšie obdobie, je celkom logicky očakávaná obrana takto sankcionovanej osoby s uvedením relevantných argumentov preukazujúcich chyby alebo nepravdu v zistení konajúcich úradných osôb.

V zmysle zásady logického výkladu argumentum a minori ad maius je možné z ustanovení zák. č. 372/1990 Zb. vyvodit' osobitnú koncentračnú zásadu, že účastník priestupkového konania má právo sa ku skutku, ktorý je mu kladený za vinu, vyjadriť. Nevyužitím tohto práva sa síce u žalobkyne nevytvára samočinná situácia „qui tacet, consentire videtur“, tzn. že by mlčky uznala svoju vinu, ale taký postoj pri preverovaní skutočností, či porušila zákaz viesť motorové vozidlo po požití alkoholu, sťažuje jej obranu, lebo musí v neskoršom štádiu konania presvedčivo dôvodiť, prečo tak dôležité skutočnosti (tzn. spochybňujúce jej vinu) už od počiatku na svoje vyvinenie sa v zmysle § 73 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. nevyužila.

41. Navyše, ak mala žalobkyňa dojem, že hrubým spôsobom (návrh na neoficiálnu dohodu s páchatelom, šikanózný prístup k jej osobe, nezaznamenanie podstatných skutočností do písomných podkladov vrátane odmietnutia prečítať zápisnicu z dôvodu chýbajúcich okuliarov u žalobkyne) konajúci policajti porušovali v konaní svoje služobné povinnosti, bolo v jej prípade logicky očakávané (a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že bola zastúpená osobou s právnickým vzdelaním), že čo najskôr uvedené skutočnosti oznámi príslušným orgánom Policajného zboru Slovenskej republiky za účelom relevantného preskúmania a vyvedenia príslušných opatrení proti osobám porušujúcim právo už v samotnom priestupkovom konaní.

Avšak zo Zápisnice zo 7.7.2010 z ústneho pojednávania na správnom orgáne, kde bol prítomný a súčasne aj vypočutý aj neskôr navrhovaný svedok T.. F. B., pre Najvyšší súd Slovenskej republiky vyplýva, že žalobkyňa iba všeobecne naznačila arogantné správanie policajtov bez toho, aby trvala na prešetrení ich pochybenia. T.. F. B. vo svojej výpovedi nevhodné alebo akékoľvek arogantné správanie službukonajúcich policajtov vôbec nespomenul. Takisto ani žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nespochybnil zákonnosť postupu pri dokumentovaní predmetného priestupku zo strany polície (viď str. 2 ods. 4 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

Za týchto okolností je nutné argumenty uvedené žalobkyňou odmietnuť ako irelevantné.

42. Samotný argument žalobkyne, že v čase spáchania priestupku bola vážne chorá a brala silné lieky (antibiotiká), a z tejto argumentácie mal vyplývať logický záver, že nemohla konzumovať v tomto čase alkohol, ju vzhľadom na striktný príkaz zákonodarcu obsiahnutom v ustanovení § 3 ods. 2 a § 69 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. nevyvíňa z podozrenia, že mohla viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Jediným relevantným dôkazom za situácie, že nebola preukázaná závažná prekážka, je dychová skúška alebo lekárske vyšetrenie na prítomnosť alkoholu v krvi, ak ich vykonaniu objektívne nebráni prekážka zistená v konaní.

Navyše žalobkyňa ani neodôvodnila (z predloženej ambulantnej správy na čl. 9 ani takýto záver nevyplyva), prečo by jej situácia mala byť hodnotená inak. Preto aj túto námietku musel označiť ako irelevantnú.

Podľa § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. v znení platnom v čase spáchania priestupku (tzn. 14.4.2010) účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 69 ods. 1 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z. z. v hore uvedenom znení je policajt oprávnený vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb v hore uvedenom znení príslušníci Policajného zboru, Vojenskej polície, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, Železničnej polície Slovenskej republiky, Zboru ozbrojenej ochrany letísk a zamestnanci obecnej a mestskej polície (ďalej len "policajný orgán") sú oprávnení v rámci svojej pôsobnosti vyzvať osoby uvedené v § 4 ods. 1 na vyšetrenie na zistenie alkoholu alebo iných návykových látok.

Podľa § 5 ods. 4, veta prvá a druhá zákona č. 219/1996 Z. z. v hore uvedenom znení sa vyšetrenie na zistenie alkoholu vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi. Ak sa osoba odmietne podrobiť takému vyšetreniu, možno na požiadanie vykonať lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu.

43. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 5Sžf/37/2008 alebo 1Sžd/16/2012, pri ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s čiastočným osvojením si argumentácie krajského súdu, ako aj s doplnením dokazovania skutkového stavu postupom podľa § 219 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

44. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešná žalobkyňa má právo na náhradu trov tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).